

Obrzęd pobłogosławienia i poświęcenia naczyń liturgicznych, to znaczy diskosa, kielicha, asterysku i łyżeczki z ich trzema welonami, razem przedłożonych

Przed świętą bramą stawiamy stolik przykryty obrusem, a na nim stawia się naczynia. Kapłan ubrany w epitachelion i felonion wychodzi z kadzielnicą przed świętą bramą i po okadzeniu zaczyna jak zwykle:

Błogosławiony Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Lektor: Amen. Królu Niebieski. **Trisagion.** Ojczy nasz.

Kapłan: Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Lektor: Amen. Panie, zmiłuj się (**dwanaście razy**). Chwała, i teraz. Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu (**trzy razy**).

Psalm 22 – patrz s. .

Chwała, i teraz. Alleluja (**trzy razy**).

Diakon: Do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Kapłan odmawia tę modlitwę:

Władco wszechwładny, Panie Boże nasz, który dałeś Prawo Twemu słudze Mojżeszowi, oczyszczenia i służby, a w Twojej świątyni, zbudowanej ku sławie najświętszego Twego imienia, naczynia złote i srebrne na składanie Tobie, prawdziwemu Bogu naszemu, rozlicznych ofiar, które były cieniem i obrazem naszej obecnej prawdziwej bezkrwawej ofiary, i te naczynia poleciłeś wykonywać i poświęcać. Ty sam teraz, Przyjacielu człowieka, Panie, pobłogosław ten diskos, kielich, asterysk i łyżeczkę z ich welonami, i poświęć je mocą, działaniem i łaską Najświętszego, i Życiodajnego Twego Ducha, aby na nich składano prawdziwą, żywą, bezkrwawą i duchową ofiarę, najświętsze ciało wielkiego Boga i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa, Twego Syna, który dla nas i dla naszego zbawienia Ciebie, swojemu Bogu i Ojcu siebie samego złożył w ofierze na ołtarzu krzyża. Albowiem Tobie z nim i z Najświętzym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, przynależy wszelka chwała, cześć i pokłon, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Diakon: Głowy wasze skłońcie przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan skłania głowę i odmawia cicho tę modlitwę:

Panie Boże nasz, wejrzyj teraz na moją modlitwę, niegodnego Twego sługę, i ześlij bogactwo Twojego błogosławieństwa na te naczynia i uświęć je Duchem Twoim Świętym w pokropieniu tą wodą święconą, aby były godnym mieszkaniem przeczystego Ciała i najdroższej Krwi Twego Chrystusa.

Ekfonesis: Albowiem Ty jesteś Źródłem uświęcenia i Tobie z Jednorodzonym Synem, i z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Następnie kropi naczynia wodą święconą, mówiąc:

Poświęcane są te naczynia łaską Najświętszego Ducha, pokropieniem tą wodą święconą, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen (trzy razy).

Jeśli ma być zaraz Liturgia, to bierze naczynia i wnosi je do prezbiterium, stawia na żertwienniku, i sprawuje Liturgię. Jeśli natomiast nie będzie Liturgii, to daje zwykłe rozesłanie dnia i wnosi naczynia do prezbiterium.